

วัดโสมนาล(จำวน้ำทิพย์)นั้นยิ่งใหญ่เพียงไร!
และเวลานี้ลูกได้อยู้อย่างยากจนไร้ค่าเช่นเปลือกลอย
เวลานี้ได้เข้าไปอยู่ในสำนักของลูกว่าลูกได้กลายเป็นอะไรจากที่ลูกเคยเป็น
สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงว่าพระเจ้าได้มาและพูดกิตะในภาษาสันสกฤต
ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกในภาษาซึ่งเป็นภาษาของบราห์มา
ครอบครัวนี้เป็นเพียงครอบครัวของมาบามา และพี่น้องชายหญิง
ความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายก็คือเมื่อลูกเป็นของพระชาติบราห์มาเท่านั้น
ลูกกำลังได้รับมรดกจากพ่อ ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อของเขาได้มา ลูกเคยเป็นนายของบราห์มันด์ พ่อก็เป็นนายของบราห์มันด์ด้วย
เช่นที่ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน, ท่านเองเดียวกัน ดวงวิญญาณสูงสุดก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ชื่อของท่านคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือ
ดวงวิญญาณที่มีชีวิตอยู่ในอาณาเขตที่อยู่ไกลออกไป “ดวงวิญญาณสูงสุด” หมายถึงพระเจ้า ลูกได้รับมรดกจากพ่อ ไม่มีผู้รู้ นักบุญ
หรือมหาตมะที่นี่ ทั้งหมดคือลูกๆ พวกเขากำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถให้มรดกได้
พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งยุคทอง ท่านเพียงแต่ให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ที่ท่านให้ทั้งความสุขและความทุกข์ นั่นไม่ใช่กฎ
พ่อเองนั้นอธิบาย: พ่อคลั่งใจให้ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นท่านคือผู้ประทานความสุข
ท่านคือผู้ประทานความสุขและเป็นผู้จัดความทุกข์ เวลานี้ลูกรู้ว่าใครให้ความทุกข์แก่ลูก เป็นราวัน สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นโลกที่มีกิเลส
ชายและหญิงทั้งสองนั้นไม่มีกิเลส ในยุคทอง, ทั้งสองนั้นปราศจากกิเลส เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์
มีการปกครองอาณาจักรอย่างมีกฎเกณฑ์ วัตถุประสงค์ทางงานภายใต้คำสั่งของลูก ที่นั่นไม่มีภัยพิบัติ ลูกๆเคยได้นิมิตของการก่อตั้ง
การทำลายล้างอย่างแน่นอนต้องเกิดขึ้น ในวันโฮลีพวกเขาทำรูปบูชาและภาพลักษณ์แฟนซี และถามกันและกัน:
อะไรจะออกมาจากท้องของผู้นี้? และพวกเขาก็ตอบว่า: ชีปนาวุธ! ลูกรู้ว่าอะไรถูกต้อง วิทยาศาสตร์ของพวกเขาไม่มีพลังอย่างยิ่ง
เป็นงานของสติปัญญา มีความหึงหวั่นโสมมาอย่างยิ่งของวิทยาศาสตร์ พวกเขาทำเครื่องบินและสิ่งอื่นๆมากมายสำหรับความสุข
แต่พวกเขาจะถูกนำไปสู่การทำลายล้างด้วยสิ่งเหล่านั้น ในเวลาสุดท้าย, พวกเขาจะทำลายวงศ์สกุลของตนเอง ลูกนั้นแฝงตัว
ลูกไม่มีสงครามกับใคร ลูกไม่ได้ให้ความทุกข์กับใคร พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่ให้ความทุกข์กับใครด้วยจิตใจ คำพูด หรือการกระทำของลูก
พ่อไม่เคยให้ความทุกข์แก่ใครใช้หรือไม่? ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข และดังนั้นลูกต้องให้ความสุขแก่ทุกคน
บาบาได้อธิบายแล้วว่า: หากใครพูดสิ่งใดกับลูก, เพียงแต่อยู่อย่างสงบและสดชื่นแจ่มใส
อยู่ในโยคะและเฝ้าแต่ยิ้มและด้วยพลังโยคะของลูกพวกเขาก็จะกลับมานั่งเงียบด้วย พฤติกรรมของครูนั้นควรจะมีมากเป็นพิเศษ
ไม่ควรจะมีความเกลียดชังใคร พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีความเกลียดชังผู้ใด พ่อรู้ว่าลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ แต่ละครูทำให้เป็นเช่นนั้น
พ่อรู้ว่าการกระทำของบุคคลนั้นเป็นเช่นไร, และอาหารและเครื่องดื่มของเขานั้นไม่บริสุทธิ์
เขาเพียงแต่รับประทานสิ่งใดก็ตามที่อยู่เบื้องหน้าเขา ทุกคนนั้นรักชีวิต พ่อก็รักชีวิตด้วย
ลูกรู้ว่าด้วยชีวิตนี้ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบา ด้วยการอยู่ในโยคะช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มพูนและจะมีการกระทำบาปที่น้อยลง
และแล้วช่วงชีวิตของ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น ความเพียรพยายามที่จะทำให้ได้รับผลรางวัลนั้นลูกทำขึ้นในเวลานี้
ด้วยพลังโยคะเราได้กลับมามีพละมานะที่ดี, และด้วยความรู้เรากลับมามั่งคั่ง เมื่อมีพละมานะและความมั่งคั่งก็มีความสุข
หากลูกมีทรัพย์สินสมบัติแต่พละมานะไม่ดี, ก็ไม่สามารถมีความสุข ได้มีราชามากมายที่มั่งคั่งอย่างยิ่งแต่ก็การ
สามารถที่จะเข้าใจได้ว่าพวกเขาต้องเคยทำการกระทำที่เป็นบาป และนั่นเป็นผลของบาป
พ่อบอกสิ่งต่างๆมากมายแก่ลูกแต่ไม่ควรจะเป็นว่าสิ่งที่ลูกได้ยินที่นี้ได้ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังทันทีที่ลูกออกไปข้างนอก ลูกต้องเข้าถึงความรู้
ถึงแม้ว่าลูกไม่สามารถจดจำสิ่งใดอื่นได้; ให้จดจำชีพบาบา ยกย่องท่านอยู่ภายในอย่างแฝงตัวอย่างยิ่ง บาบา
สิ่งนี้ไม่เคยเข้าไปสู่ในจิตใจของฉันหรือสำนักของฉันมาก่อนว่าท่านจะมาและสอนพวกเรา ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ใดๆว่า พ่อสูงสุด
ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ไม่มีตัวตนจะมาเพื่อสอนเรา บาบา, เวลานี้เรารู้ แทนที่จะเป็นชื่อของพ่อพวกเขาได้ใช้ชื่อของกฤษณะและทำให้กิตะนั้นผิด
ไม่สามารถจะเป็นกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ กิตะคือคัมภีร์ของยุคแห่งการบรรจบพบกัน, แต่พวกเขาได้ทำให้สิ่งนั้นกลายเป็นของยุคทองแดง
พ่อพูดว่า: ลูกๆ, ละทิ้งทุกสิ่งอื่นและให้ความใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนของลูก
หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและไม่คงช่องแหว่ในการศึกษาของลูก, และแล้ว, ก็จะเป็นการสูญเสียเวลา
เวลาของลูกนั้นมีคุณค่าอย่างที่สุดและดังนั้นลูกไม่ควรจะสูญเสียเวลา ลูกต้องหารายได้เพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก
แต่ลูกไม่ควรจะสูญเสียเวลาในความคิดที่ไร้ประโยชน์ ทุกวินาทีของลูกมีคุณค่าเช่นเพชร พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ!
เวลาที่ใช้ไปในสิ่งนั้นจะนำคุณประโยชน์มาในขณะที่สิ่งใดอื่นนั้นเป็นการสูญเสียเวลา เก็บบันทึกแล้วดูว่าลูกได้สูญเสียเวลาไปมากเพียงไร
เพียงคำเดียวนี้เท่านั้น มานมานะภาพ ถึงครั้งหนึ่งของวงจรถูกมีชีวิตของการหลุดพ้นและถึงครั้งหนึ่งของวงจรถูกมีชีวิตของปางพินชะ
ลูกได้เข้ามาสู่สภาพสาโทประธาน, และแล้วก็สาโท ราโจและทาโม เรากำลังจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่กำลังทำให้เราเป็นเช่นนี้คือพ่อ
ทุกคนได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ตามศาสนาของเขาเองพวกเขามีประสบการณ์ของความสุขในตอนแรกและแล้วก็มีความสุข
ดวงวิญญาณใหม่ที่ลงมาในตอนแรกมีประสบการณ์ของความสุข
บ้างก็ได้รับการยกย่องอย่างมากและเป็นเพราะพวกเขาเป็นดวงวิญญาณใหม่ พวกเขาจึงมีพลังกำลัง
บทเพลงของความสุขควรจะบรรเลงอยู่ภายในลูก เรากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบัปเตดา กำลังมีการสร้างสิ่งสร้างใหม่ขึ้น
ค่ายกย่องของเวลานี้ของลูกสูงส่งเสียยิ่งกว่าค่ายกย่องของยุคทอง จากด้อมบาและเทวี่ทั้งหลายนั้นเคยมีชีวิตอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน
และแล้วบราห์มินก็มีชีวิตอยู่ด้วย ลูกรู้ว่าลูกคือบราห์มินในเวลานี้ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา
วัดซึ่งเป็นอนุสรณ์ของลูกจะถูกสร้างขึ้น ลูกได้กลายเป็นเทพที่มีชีวิต สิ่งเหล่านั้นเป็นภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต
ถามพวกเขาผู้นี้ได้กลายเป็นเทพได้อย่างไร? หากใครบางคนมาพูดกับลูก, ให้อธิบายว่า: เราได้เป็นบราห์มินและแล้วเราได้กลายเป็นเทพ
ลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิต ลูกอธิบาย: ความรู้ชั้นหนึ่ง ลูกกำลังนำมาซึ่งการก่อตั้ง

ลูกๆพูดว่าเรานั้นจะไม่ตั้งหลักฐานที่สิ่งใดที่น้อยไปกว่าสถานภาพของลักขมีและนารายณ์;

โรงเรียนนี้เป็นเช่นที่ว่าทุกคนนั้นพูดว่าเราได้มาเพื่อเรียนราชาโยคะโบราณ

เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทรและแล้วลูกจะกลายเป็นเทพจากบราห์มิน

เป็นเพียงในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่มาหาสร้างอุปสรรค

ความเพียรพยายามทั้งหมดนั้นอยู่ในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ประทานความสุขเช่นพ่อ

ขอให้สำนักของลูกเต็มไปด้วยความสงบและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

2. อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปในความคิดที่ไร้ประโยชน์ ยกย่องพ่ออยู่ภายใน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่ไม่ฉลาดกลัวและตายไปจากโลกเก่าโดยการจับสินสำนึกูของ “ของนั้น” ทั้งหมด
ผู้คนกลัวการตายแต่ลูกได้ตายไปเรียบร้อยแล้ว ลูกกำลังอาศัยอยู่ในโลกใหม่และได้ตายต่อโลกเก่าไปแล้ว
และดังนั้นผู้ที่ได้ตายเรียบร้อยแล้วจะหวาดกลัวการตายได้อย่างไร? พวกเขาจะปราศจากความกลัวอย่างเป็นธรรมชาติ
อย่างไรก็ตาม ถ้ามีสำนึกของ “ของนั้น” ใดๆ และแล้วมายา แมว จะร้องเหมียว ผู้คนวิตกกังวลเกี่ยวกับการตาย
เกี่ยวกับสิ่งของในครอบครองของพวกเขา และครอบครัวของพวกเขา ในขณะที่ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ (trustee)
แม้ร่างกายเหล่านั้นก็ไม่ใช่ของลูกและดังนั้นลูกได้ละวางแล้ว และไม่มีความผูกพันยึดมั่นแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดต่อผู้ใด

คติพจน์: ทำให้หัวใจของลูกไม่มีขีดจำกัดที่ไม่มีสิ้นสุดการที่มีขีดจำกัดปรากฏออกมาแม้ในความฝันของลูก

*** โอม ชานติ ***

เราจะประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์

ลูกได้กลายเป็นเทพด้วยโยคะ

ประเด็นหลักคือ

การจดจำระลึกถึง

แม้ว่าลูกพยายามอย่างหนักมาก;สติปัญญาก็ยังคงเร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่น